πλαίσιο ανάγνωσης τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τον φασίστα Ρουπακιά με τον αγώνα ανθρώπων που παλεύουν για τη ζωή τους και τη φύση, ώστε να απονομιμοποιηθεί πλήρως στην κοινωνική συνείδηση ο τελευταίος, να χάσει τα κοινωνικά του ερείσματα, να περιθωριοποιηθεί. Εγκληματική οργάνωση η νεοναζιστική συμμορία της χρυσής αυγής, εγκληματική οργάνωση και αγωνιζόμενοι της Β.Α. Χαλκιδικής. Η διεύρυνση της ποινικότητας, ώστε «το εγκληματικό» να ταυτίζεται με τις κοινωνικές αντιστάσεις στα σχέδια κράτους και αφεντικών, είναι χαρακτηριστικό σημείο του εντεινόμενου ολοκληρωτισμού της δημοκρατίας, μιας ακόμα κίνησης από το ποινικό κράτος να επιβάλλει κοινωνική σιγή. Η βία όμως δεν είναι μία. Όπως έγραψαν οι ίδιοι οι αγωνιζόμενοι ενάντια στα μεταλλεία σε προκήρυξή τους: *«Βία είναι η καταστροφή της Χαλκιδικής, ο μη έλεγχος της Ελληνικός Χρυσός, η έκθεση σε κίνδυνο της δημόσιας υγείας από διαρροές τοξικών κατά τη μεταφορά τους. Βία είναι η δημιουργία τετελεσμένων με στόχο την τελική νομιμοποίηση παράνομων εταιρικών δραστηριοτήτων. Βία είναι η θυσία ανθρώπινων ζωών στο βωμό μιας "ανάπτυξης" όπως την ορίζετε εσείς και τα οικονομικά συμφέροντα που υπηρετείτε. Κι αυτή τη βία δεν την καταδικάζετε και βέβαια δεν τη διώκετε... Τα δύο άκρα δεν είναι οι νεοναζί και οι Σκουριές. Τα δύο άκρα είναι το κράτος και το παρακράτος. Οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος: του μηχανισμού καταστολής κάθε άποψης και κινήματος που αντιστέκεται στα σχέδιά τους».*

Συμπερασματικά, ο αγώνας ενάντια στα μεταλλεία, ιδιαίτερα στη συγκεκριμένη συγκυρία που οι κοινωνικές αντιστάσεις φαίνεται ότι βρίσκονται σε ύφεση, κρίνεται εξαιρετικά σημαντικός. **Στην περίοδο που οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές, μέσα από την πολεμική συνθήκη του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης περνούν σαν οδοστρωτήρας των όποιων κεκτημένων, η ρητή και αμετάκλητη εναντίωση σε τέτοια «έργα» είναι κοινωνικό οδόφραγμα στις ορέξεις των κυρίαρχων.** Ακριβώς γιατί **οι καιροί υποβάλλουν σε εκβιασμούς και προβλήματα επιβίωσης που απαιτούν λύσεις, το να μην υποκύπτεις σε εξατομικευμένες λύσεις** του στυλ «κάνω οτιδήποτε για να ζήσω, γίνομαι τσιράκι των αφεντικών, κανιβαλίζω...», το να αντιμετωπίζεις άγρια καταστολή και ωστόσο να συνεχίζεις, είναι πράξη αντίστασης, είναι επιθετική κίνηση ενάντια σ' αυτούς που θέλουν να ορίζουν τις ζωές μας. **Ο αγώνας των κατοίκων της Χαλκιδικής και των αλληλέγγυων είναι υπόθεση όλων μας, ρητή διακήρυξη ότι οι ζωές μας δεν είναι αναλώσιμες, ότι στη γη αναλαμβάνουμε να στήσουμε τα ριζώματά μας, ότι η γη είναι ζωή και αυτή δεν παραδίδεται.**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ Β.Α. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

ΘΕΡΣΙΤΗΣ: χώρος ραδιουργίας και ανατροπής,
Νέστορος και Ευαγγελιστρίας, Ίλιον,
thersitis.espiv.net

Νοέμβριος '13

* Για τον αγώνα των κατοίκων της Β.Α. Χαλκιδικής

Στη Β.Α. Χαλκιδική βρίσκεται σε εξέλιξη ένας από τους σημαντικότερους αγώνες των τελευταίων χρόνων. Κάτοικοι της περιοχής και αλληλέγγυοι αγωνίζονται ενάντια στα μεταλλεία χρυσού της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός (95% ιδιοκτησία της καναδικής πολυεθνικής Eldorado Gold S.A. και 5% της ΑΚΤΩΡ Α.Ε. συμφερόντων Μπόμπολα). **Οι εξορύξεις απειλούν με αφανισμό πολλές εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα αρχέγονου δάσους, με μη αντιστρεπτή ρύπανση των υδάτων, του εδάφους και του αέρα, με αλλαγή του χάρτη της περιοχής και καταστροφή της ζωής των ανθρώπων των γύρω χωριών.** Η ιστορία όμως των εξορύξεων και του αγώνα των κατοίκων δεν είναι καινούργια. Για περισσότερο από είκοσι χρόνια, τα μεταλλεία Κασσάνδρας, με μεταλλεύματα όπως χαλκό, άργυρο, μόλυβδο, ψευδάργυρο, χρυσό κ.α., έχουν μπει στο στόχαστρο ντόπιων και πολυεθνικών εταιριών, και σ' αυτό το «έργο» **η συμβολή του κράτους υπήρξε πάντα καθοριστική.** Η περιβαλλοντική καταστροφή που ήδη έχει συντελεστεί είναι σε πολλές περιπτώσεις ανυπολόγιστη. Ωστόσο, οι τοπικές αντιστάσεις υπήρξαν πάντα ισχυρό ανάχωμα στις ορέξεις των εταιριών και των κρατικών σχεδιασμών, αποτελώντας ένα από τα πιο φωτεινά σημεία του ανταγωνιστικού κινήματος.

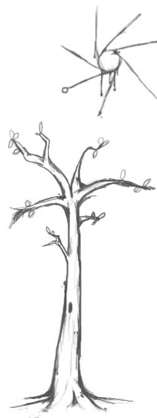
Αναμφισβήτητα, **η διαχείριση του «φαινομένου Σκουριές», τόσο σε κατασταλτικό όσο και σε ιδεολογικό επίπεδο, συμπυκνώνει τις πολιτικές του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης** που έχει επιβληθεί με την ένταξη της χώρας στις μνημονιακές νεοφιλελεύθερες πολιτικές και αναδεικνύεται σε πείραμα εκπειθάρχησης και εξανδραποδισμού μεγάλων κοινωνικών κομματιών, που θα εφαρμοστεί στη συνέχεια και αλλού. Ως προς αυτό αξίζει να επισημάνουμε κάποια επιμέρους σημεία.

Είναι δεδομένο ότι οι επιχειρήσεις της εταιρίας αντλούν νομιμοποιητικά άλλοθι από όλα εκείνα τα πολύ γνωστά περί «σωτήριας ανάπτυξης για την περιοχή, κατεπείγουσας ανάγκης, εθνικού συμφέροντος»... Μια κρίση του συστήματος είναι πάντα ευκαιρία για τους «από πάνω» για αναδιάρθρωση, όχι μόνο στο επίπεδο της εξυγίανσης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, αλλά και για αναδιευθέτηση του κοινωνικού σε όλα τα πεδία. Μισθοί υποδιπλασιάζονται, συντάξεις-πενταροδεκάρες μετατρέπουν τους ηλικιωμένους σε επαίτες,

στοιχειώδεις υποδομές κοινωνικής πρόνοιας γίνονται είδη πολυτελείας, άνθρωποι πετιούνται σαν αναλώσιμα από τις δουλειές τους, κι άλλοι στοιβάζονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης (βλ. μετανάστες). Από αυτό δεν θα μπορούσε να λείπει η γη. Οι έρευνες για γεωτρήσεις υδρογονανθράκων βρίσκονται στην ημερήσια ατζέντα επιστημονικών και επιχειρηματικών συνεδρίων, ενώ χρυσοθήρες ετοιμάζουν ήδη κρατήρες σε δασικές εκτάσεις σε Κιλκίς και Έβρο. Οι αναπτυξιακές πολιτικές αντλούν επιπλέον νομιμοποίηση, αφού **παρουσιάζονται ως κύρια οδός για τη σωτηρία από την ύφεση** (δεξιές και αριστερές συνιστώσες του συστήματος την εξυψώνουν σε σωτήρια λύση κατά της ανεργίας). Από ομιλία του πρωθυπουργού στην τελευταία ΔΕΘ: *«Η χώρα δεν χρειάζεται νέα μέτρα λιτότητας αλλά ανάκαμψη και ανάπτυξη»*, στη λαχαναγορά του Ρέντη: *«απαραίτητη για την κοινωνική συνοχή είναι η ανάπτυξη»*, και σε τηλεοπτική συνέντευξη: *«ανάπτυξη και θέσεις εργασίας θα περιορίσουν την ακροδεξιά»*. Περισσότερο από ποτέ, **η ανάπτυξη αποφορτίζεται από τα αρνητικά της νοήματα, ουδετεροποιείται, γίνεται μέρος της κανονικότητας που παράγει η γλώσσα του συστήματος.**

Όλα σαρώνονται στο νέο περιβάλλον της κρίσης, ενώ διεκδικήσεις του παρελθόντος για αρμονική συνύπαρξη με τη φύση μοιάζουν περισσότερο από ποτέ γραφικότητες και ρομαντισμοί. Σε αυτή τη συνθήκη, **η περιοχή της Β.Α. Χαλκιδικής γίνεται ουσιαστικά μια ειδική οικονομική ζώνη.** Τα συμφέροντα της εταιρίας υπερασπίζονται από τους έμμισθους του κράτους με κάθε μέσο, ολόκληρα χωριά αλώνονται από αστυνομικούς στρατούς κατοχής, το δάσος συνεχίζει να αφανίζεται για να εξαχθούν μόλις 0,8gr χρυσού από 1 τόνο εδάφους, με την ταυτόχρονη διάχυση στην ατμόσφαιρα 3.116 τόνων σκόνης/ώρα μόνο από το ορυχείο στις Σκουριές! Σε κατασταλτικό επίπεδο, από τον Μάρτιο του '12, οπότε και εντείνονται οι δυναμικές κινητοποιήσεις ενάντια στα μεταλλεία, **τα χωριά της Β.Α. Χαλκιδικής τελούν υπό ένα ιδιότυπο καθεστώς κατοχής από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και τραμπούκους της εταιρίας** (χαρακτηριστική στιγμή είναι η εισβολή πολυάριθμου στρατού ΜΑΤ – ΕΚΑΜ στην πόλη της Ιερισσού στις 7 Μάρτη). Η Β.Α. Χαλκιδική βρίσκεται σε «κατάσταση εξαίρεσης». Οι διαδηλώσεις που πραγματοποιούν κάτοικοι και αλληλέγγυοι στο βουνό συνοδεύονται από **ρίψη άφθονων χημικών, ξυλοδαρμούς διαδηλωτών κάθε ηλικίας, από πλαστικές σφαίρες, τραμπουκισμούς** από τα δουλικά-εργαζόμενους της εταιρίας, ενώ το τελευταίο εξάμηνο (μετά την καταστροφή του εργοταξίου της εταιρίας στις 17 Φλεβάρη) εφαρμόζονται και αστυνομικές εισβολές σε σπίτια και απαγωγές αγωνιζόμενων.

Σε όλο αυτό το διάστημα, σχηματίζονται 14 ογκωδέστατες δικογραφίες, **210 άνθρωποι κατηγορούνται** ή φέρονται ως ύποπτοι, από τους οποίους **οι 56 με βαριά κακουργήματα για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, δηλαδή διώκονται με τον τρομονόμο,** (οι 2 αποφυλάκισθηκαν μετά από 6μηνη κράτηση και οι άλλοι 2 μόλις πριν δύο ημέρες μετά από τρίμηνη φυλάκιση), **πάνω από 200 άνθρωποι υποβάλλονται δια της βίας σε απόσπαση γενετικού υλικού, ενώ μέχρι σήμερα εξακολουθούν να μοιράζονται κλήσεις για απολογία στον ανακριτή.** Όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί, πρόκειται για **βιομηχανία παραγωγής διώξεων, μια επιχείρηση σκούπα στους αγωνιζόμενους, ώστε να δοθεί ευκρινές το μήνυμα ότι δεν πρέπει να κουνιέται ούτε φύλλο, ότι το «ησυχία, τάξη και ασφάλεια» θα εφαρμοστεί δια ροπάλου.** Τα τριψήφια νούμερα των διωκόμενων θέλουν να υπογραμμίσουν τη δύναμη του καθεστώτως να σαρώνει περνώντας πάνω από ανθρώπους, και οι υπερμεγεθυμένοι αριθμοί θέλουν να προκαλέσουν τρόμο. Οι διώξεις έχουν στόχο να εγκλωβίσουν σε καθεστώς δικαστικής ομηρίας μεγάλο μέρος των αγωνιζόμενων, να τους μπλέξουν στα πλοκάμια του δικονομικού συστήματος και των θεσμικών διευθετήσεων. Επιχειρούν να διασπάσουν τη συνοχή τους, δημιουργώντας ρήγματα ως προς τις διεκδικήσεις τους, απομακρύνοντάς τους ταυτόχρονα από το πεδίο του καθημερινού αγώνα. Αυτό είναι εξάλλου το κυρίαρχο μότο: **καθένας πρέπει εδώ και τώρα να επιστρέψει στον ιδιωτικό του βίο, να κοιτάζει τις προσωπικές του υποθέσεις και τη «δουλίτσα» του. Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, οι διωκόμενοι της Β.Α. Χαλκιδικής διαψεύδουν τις προσδοκίες τους.**

Η 17 Φλεβάρη, όταν ομάδα ατόμων αιφνιδίασε τους σεκιούριτι των εγκαταστάσεων της εταιρίας στις Σκουριές και πυρπόλησε οχήματα και υποδομές της, αποτέλεσε χρονικό σημείο αναβάθμισης της κατασταλτικής στρατηγικής και του ιδεολογικού πολέμου. Τα εκτενή ρεπορτάζ των μίντια –που έμοιαζαν περισσότερο με πολεμικά ανακοινωθέντα του υπουργείου τύπου της κυβέρνησης, η παρουσία του ίδιου του υπουργού προστασίας του πολίτη στον Πολύγυρο της Χαλκιδικής και του αρχηγού της αστυνομίας, οι καταγγελίες από όλο το φάσμα του κομματικού συρφετού, δημιούργησαν το κατάλληλο υπόστρωμα για να ξεδιπλωθεί μια άνευ προηγουμένου εγκληματοποίηση του αγώνα. Από εκεί και πέρα, ασταμάτητα, στη βουλή, στις αστικές εφημερίδες, στα τηλεοπτικά πάνελ οι όποιες αναφορές στη βία συνδέονται πάντα και με τις Σκουριές. **Η θεωρία των δύο άκρων, αυτό το κυρίαρχο κατασκεύασμα που θέλει στο ένα άκρο τη νεοναζιστική κτηνωδία, βρήκε στην κοινωνική αντι-βία του αγώνα των κατοίκων στις Σκουριές το δεύτερο μισό της.** Τα **«καταδικάζουμε τη βία από όπου κι αν προέρχεται»** και οι ασκήσεις νομιμοφροσύνης δίνουν και παίρνουν. Επιμένουν να **θέτουν σε κοινό**